

5. Місцевий бюджет і фінансове забезпечення об'єднаної територіальної громади: навч. посіб./ Н. В. Васильєва, Н. М. Гринчук, Т. М. Дерун та ін. Київ: КНЕУ, 2017. 119 с.
6. Усков И. В. Теоретические основы развития системы местных бюджетов в Украине. *Инвестиции: практика та досвід: наук. журн.* 2011. № 8. С. 21–24.
7. Ніколаєва А. М., Ішук Л. І. Ефективне використання бюджетних коштів у системі соціально-економічного розвитку регіонів. *Економічний форум: наук. журн.* 2018. № 4. С. 116–121.
8. Коротина Н. Ю. Методика анализа финансового состояния бюджетов муниципальных образований. *Финансовая аналитика: проблемы и решения: науч. журн.* 2014. № 20 (206). С. 36–47.

Кальба Н. – студент магістратури

Науковий керівник: к. е. н., доц.

З. Герасимів

ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»

м. Бережани, Україна

Проблеми розвитку сільського господарства

Сільське господарство є важливою галуззю економіки. Від його розвитку залежить забезпечення населення продуктами харчування, створення сировинної бази для харчової та легкої галузей промисловості, формування експортного потенціалу.

Незважаючи на важливість та перспективність розвитку галузі, на сьогоднішній день у сільському господарстві залишається багато невирішених проблем:

- значний рівень зношеності техніки та використання застарілих технологій;
- висока вартість паливно-мастильних матеріалів;
- недосконала система кредитування та страхування сільгоспвиробників;
- старіння кадрів, низька кваліфікація працівників;
- висока собівартість та неналежна якість виробленої продукції;
- низька конкурентоспроможність виробленої продукції;
- невисока інвестиційна привабливість.

Одними з актуальних проблем з якими стикається аграрний сектор не один рік є: рівень аграрної логістики України; глобальна економічна нестабільність та обмеженість фінансових ресурсів держави; відсутність сучасної агротехніки [2].

Для розвитку сільського господарства необхідно забезпечити дотаційну підтримку галузі, надати доступні довгострокові кредити товаровиробникам, підвищити ефективність системи управління, покращити якість та конкурентоспроможність виробленої продукції, збільшити експортний потенціал та зменшити залежність від імпорту, розширити ринки збуту виробленої продукції.

Для забезпечення визначених стратегічних до 2025 року обсягів виробництва сільсько-господарської продукції та підвищення його ефективності необхідно вирішити ряд важливих проблем, зокрема, удосконалити економічний механізм господарювання: ціни, податки, кредитування, дотаційну політику, міжгалузеві економічні зв'язки, щоб усі галузі й сфери діяльності в економіці країни мали однакові економічні умови для відтворення виробництва, тобто на вкладений у виробництво рівновеликий капітал з урахуванням терміну його обороту одержувати рівновеликі прибутки [1].

Необхідно запозичувати позитивний іноземний досвід ведення сільського господарства, підтримувати підприємницьку ініціативу на селі, сприяти залученню інвестицій, підвищити заробітну плату працівників сільського господарства, створити належні умови життєдіяльності в сільській місцевості.

Джерела та література

1. Месель-Веселяк В. Я., Федоров М. М. Стратегічні напрями розвитку аграрного сектору економіки України. *Економіка АПК*. 2016. № 6. С. 37–48.
2. Ралле Н. В. Сучасний стан та проблеми аграрного сектору України. *Наука Онлайн*. 2017. № 12. URL: <https://nauka-online.com/ua/publications/ekonomika/2017/12/suchasnij-stand-ta-problemiagrarnogo-sektoru-ukrayini/> (дата звернення: 17.10.2020).

Кінаш Ю. – студентка

Науковий керівник: к. е. н., доц.
О. Герасименко

Львівський національний університет
ім. Івана Франка, Львів, Україна

Інноваційні засади взаємодії бізнесу, держави та суспільства

Сучасна економічна ситуація на світовому ринку вимагає формування принципово нової концепції розвитку бізнесу, яка повинна бути заснована на інноваційному соціально-орієнтованому типі економічного розвитку.

Недостатньо вивченими є підходи до взаємодії бізнесу, суспільства і держави як до джерела розвитку національної економічної системи в умовах інноваційного розвитку. Подальшого аналізу потребує інноваційна взаємодія бізнесу і держави, орієнтована на інтереси суспільства.

В умовах сучасної ринкової економіки успішне позиціонування бізнесу недосяжне без організації співпраці на підставі довгострокових договірних взаємозв'язків, планування результатів спільної діяльності, нововведень, спрямованих на обслуговування соціальних потреб. Соціальні інновації можуть виступати механізмом просування процесу накопичення соціального капіталу організації і складових його капіталу довіри, суспільного визнання, знайомства та інших реальних або потенційних соціальних ресурсів бізнесу [1].

Інноваційна інфраструктура забезпечує організаційну, правову та економічну підтримку інноваційної діяльності на різних рівнях і в різних формах, а також надає консалтингові, маркетингові, інформаційно-комунікативні, юридичні, освітні, тренінгові послуги суб'єктам інноваційної діяльності.

Характерною рисою сучасного світу стає зростаюча інтернаціоналізація виробництва товарів і послуг. Сучасні фірми і корпорації все більше набувають рис глобальних мережевих організацій з яскраво вираженою корпоративною культурою і корпоративною соціальною відповідальністю. Без відповідного іміджу соціально відповідальної поведінки важко отримати взаємовигідні інвестиції і вибудувувати довгострокову політику співпраці, як на рівні галузі, так і в системі взаємодії «держава – бізнес – суспільство».

Благополуччя всередині країни, конкурентоспроможність держави стали прямо залежати від масштабу корпоративної соціальної відповідальності, систему якої належить створити на базі взаємодії бізнесу і влади та апробувати на практиці [2]. Бізнес в умовах сучасної ринкової економіки є одним з основних джерел її розвитку. Його ефективне функціонування залежить від багатьох умов, серед яких найважливішими є форми і методи взаємодії з державою.

Закон встановлює правила функціонування ринкової економіки, визначає ступінь свободи і незалежності бізнес-спільноти як найбільш активної частини громадянського суспільства, форми і методи державної участі у вирішенні можливих конфліктів.

Без активної участі держави в економічній сфері не може існувати жодне сучасне суспільство. Регламентуючи й обмежуючи інтереси підприємницького співтовариства, держава тим самим виконує одну із своїх основних функцій та обов'язків – узгодження інтересів усіх спільнот в ім'я досягнення спільних цілей.